

ת"פ 62095/12/17 - מדינת ישראל נגד חוסיין עותמן, עוביידה עותמן, עבד אלעזיז עותמן, סאמר עותמן

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט אברהם רובין

ת"פ 62095-12-17 מדינת ישראל נ' עותמן(עצור בפיקוח) ואח'

תיק חיצוני:

המאשימה

נגד

הנאשמים

מדינת ישראל

1. חוסיין עותמן (עצור בפיקוח)
2. עוביידה עותמן
3. עבד אלעזיז עותמן (עצור בפיקוח)
4. סאמר עותמן

החלטה

1. לפני עתירת הנאשמים 1 ו-4 לגילוי ראייה חסויה, וכן בקשתם שהדיון בעתירה יתקיים שלא בפני המותב הדן בתיק העיקרי - קרי, שלא בפני - אלא בפני שופט אחר.

2. סעיף 45(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 קובע כי עתירה לגילוי ראייה תידון בפני "בית המשפט הדן בדבר". סעיף 45(ג) לפקודה, אשר הוסף לפקודה בשנת 2016, קובע כי: "בית המשפט רשאי להעביר את הדיון בעתירה לשופט יחיד שאינו דן בתיק...". הוראות אלו משקפות לכאורה את הנוהג שקיים בבתי המשפט כבר שנים רבות, מכוח ההלכה הפסוקה, והוא שעתירה לגילוי ראייה שהוטל עליה חיסיון מכוח סעיף 45 לפקודה, נדונה בפני השופט הדן בתיק העיקרי, אלא אם כן סבור אותו שופט כי יש טעם המצדיק את העברת הדיון בבקשה לשופט אחר (ראו - י' קדמי "על הראיות" חלק שלישי (2009) עמ' 1043). ב"כ הנאשמים טוענים כי משמעותו של הוספת סעיף 45(ג) רחבה יותר, כך שכיום הכלל הוא שהדיון בעתירה לגילוי ראייה לא יישמע בפני המותב אשר שומע את התיק העיקרי. כך או כך, כפי שנראה להלן, בענייננו יש הצדקה להעביר את הדיון בבקשות למותב אחר, ומכאן שאין צורך לקבוע מסמרות בשאלת היקף פועלו של סעיף 45(ג).

3. בהחלטתו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב בתיק פלילי 12406-11-15 משה אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.16), נקבע כי:

"יש להכריע בשאלת זהות המותב אשר ראוי כי ידון בעתירות לגילוי ראיות חסויות, וכל מקרה לגופו, וזאת בעיקר בשים לב לשיקולים הבאים: השלב שבו מוגשת העתירה, האם בתחילת המשפט כשהראיות טרם הונחו בפני המותב הדן בתיק העיקרי, או שמא בעיצומו (או בסופו) של המשפט, לאחר שהמותב הדן בתיק העיקרי שמע את עיקרי הראיות והתרשם מהן; האם הדיון בבקשה עלול לחשוף את המותב הדן בתיק העיקרי לראיות בלתי קבילות; עמדת הצדדים ובעיקר עמדת ההגנה לגבי זהות המותב; שיקולי

עמוד 1

**יעילות האם יש בבית המשפט שופט (תורן) שאינו דן בתיק העיקרי אשר מכיר את
חומר הראיות לכאורה בכללותו..."**

דברים אלו מקובלים אף עליי, בכל הכבוד הראוי. עם זאת אעיר, כי ניתן למנות שיקולים נוספים שיש להביא בחשבון, כגון מהות המחלוקת בין הצדדים בתיק העיקרי ועוד.

3. יישומם של הדברים האמורים במקרה שלפניי מוביל למסקנה שאין מנוס מקביעה לפיה מותב אחר ידון בבקשות לגופן. הבקשות הוגשו בשלב מוקדם מאוד של הדיון בתיק, כאשר טרם ניתנה תשובה לכתב האישום. במצב דברים זה המותב הדן בתיק איננו מכיר כלל את מסכת הראיות של שני הצדדים. כמו כן, באת כוח המאשימה אישרה כי החומר החסוי כולל בין היתר ראיות בלתי קבילות, כגון חומר מודיעיני, ומובן שאין זה רצוי כי בית המשפט הדן בתיק העיקרי ייחשף לראיות שכאלה. לכך יש להוסיף את העובדה לפיה מדובר בתיק אשר בעיקרו יוכרע על יסוד האמון או חוסר האמון שייתן בית המשפט בעדים שיעידו לפניו. כל אלו מובילים למסקנה כי ראוי בנסיבות המקרה הקונקרטי שהבקשות יידונו בפני שופט שלא דן בתיק העיקרי. ב"כ הנאשמים העלו את האפשרות כי הבקשות יידונו בפני המותב אשר דן בהליכי המעצר, או בפני כב' השופט רון אשר דן באחת הבקשות שהוקצתה במקור לטיפולו. קביעת השופט שידון בבקשה איננה נתונה לתחום סמכותי ולפיכך לא אכריע בדבר.

4. אשר על כן הדיון בבקשות לגופן לא יתקיים לפניי. התיק יועבר למזכירה הראשית של בית המשפט לצורך הקצאת הבקשות לשופט שידון בהן.

ניתנה היום, ו' תמוז תשע"ח, 19 יוני 2018, בהעדר הצדדים.